

ANCA FLOREA

(Grigore Constantinescu – 17 octombrie 2017)

Numele muzicologului Anca Florea reprezintă, ca profesionist, unul dintre cei mai prestigioși critici muzicali din România. A fost primul cronicar muzical angajat la un cotidian în 1990 („Viitorul românesc”), cronicar muzical la „Luceafărul”, „Universul”, „Tineretul liber”, „Cotidianul”, „România liberă”, „România literară”, „Curentul”, „Observator cultural”, „Curierul românesc”, „Ziua”, „Cronica română”, „Viața medicală”, „Actualitatea muzicală”, „Muzica”, „Diplomat club” și blogger la „Adevărul”.

Viața Ancăi Florea s-a stins în 6 octombrie, însă apropiații i-au respectat dorința de discreție și au evitat să-i anunțe decesul. Anca Florea ar fi împlinit 69 de ani pe 11 noiembrie 2017. Absolventă de Conservator, a publicat mii de cronici muzicale și interviuri cu mari artiști ai lumii. Născută în București în 1948, Anca Florea a absolvit Liceul nr.10 „Central” și cursurile universitare ale Conservatorului din București (secția teoretică).

Ca profesionist, în calitate de muzicolog, Anca Florea a fost cronicar și autor de emisiuni radiofonice, coordonator și realizator al Departamentului muzical la TV SOTI (1993-1995); atașat de presă al Operei Naționale Române din București (1999-2001); membră în juriul primelor patru ediții (2013 – 2016) ale **Galei Premiilor Operele Naționale**, corespondent pentru România și Republica Moldova al Congresului Internațional al Harpei (sediul în SUA); membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, membru fondator al Uniunii Criticilor Muzicali „Mihail Jora”, membru al Uniunii Interpreților din România etc.

Creația sa în domeniul muzicologiei cuprinde monografiile **Șerban Tassian, Garbis Zobjian, Ecuția Brediceanu, Ileana Iliescu – Viața mea, dansul**; studii de iconografie muzicală – Muzică și imagine (Sathmary, Aman, Iser, Pallady, pictură murală); **Muzică în alb și negru**; interviuri cu mari muzicieni din țară și din străinătate – **Reporter printre muzicieni; Opera Română** (Istoria teatrului liric bucureștean de la instituționalizare – 7 volume – 1921-1931, 1931-1941, 1941-1951, 1951-1961, 1961-1971 – volum care a obținut Premiul Academiei Române pe 2006, apoi 1971-1981, 1981-1991), **Opera da capo...** (monografia **Operei din Timișoara**, 2007). Între 1998 și 2009, Anca Florea a coordonat Caietul program al Festivalului Internațional „George Enescu”, al Concursului „Lipatti”, al Festivalului Enescu organizat la Sinaia de către Centrul European de Cultură.

Coordonatele relațiilor internaționale sunt reprezentate de publicații în revista „Imago musicae” USA, participare la Congrese de iconografie muzicală la Hamburg, Leipzig, Paris (membru fondator al RidIM Europa, primul român în domeniu) și centrul european de cercetare în iconografie muzicală – 14 aprilie 1996 (sediul mondial la City University New York). Anca Florea a fost invitată frecvent la spectacolele stagiunilor lirice ale Scalei din Milano, Operei Mari din Paris, Covent Garden Londra, Deutsche Oper și Staatsoper Berlin, Staatsoper München, Staatsoper, Volksoper și Musikverein Viena, la Festivalurile de la Salzburg, Innsbruck, „Maggio musicale fiorentino”, Torre del Lago, Tokio etc.

Menționăm printre distincțiile acordate: Premiul Uniunii Compozitorilor (1995, 2002, 2012); Premiul Uniunii Criticilor Muzicali „Mihail Jora” (1994); Premiul Uniunii Interpreților (1994);

Medalia aniversară „Pro Arte” a Fundației Madrigal (1993); Medalia aniversară „Radio România muzical” (2002); Premiul Academiei Române (2006); Ordinul „Meritul cultural” în grad de Cavaler (2004), Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Ofițer (2011) al Președinției României.

A fost membră în American Biographical Institut (ABI), International Biographical Centre Cambridge (IBC), International Distinguished Leadership. De asemenea figurează în „Mic dicționar muzical”, „Mondo-femina – România”, „Muzicieni din România” (Viorel Cosma) etc. Colegii de breaslă au apreciat realizările și forța sa de muncă, într-un domeniu de elită al muzicii românești, meritele și opera Ancăi Florea situându-se printre certitudinile valorilor noastre culturale contemporane.